

Opgave 3**Tekst 4**

Thomas Kingo: "Dend første Morgen-sang".
 Fra *Aandelige Sjunge-Koors første Part*, 1674.

Dend første Morgen-sang

1. Rind nu op i Jesu Naun,
 Du Livsalig Morgen-røde,
 Jeg vil i Basunen støde
 Hos min Seng og hvile-staun!
 Ald min Inder-deel sig røre
 Med ald Tak for Natte-ly,
 Og min Frelzers Lov opføre
 Til dend høye Himmel-Sky.

2. Nattens mørke Taage gik,
 Jeg har Dagen alt i syne,
 Og min hvilte Øyen bryne
 Soolen nu i sigte fik:
 Nattens skrækkelse er borte,
 Død og Dievel for mig svandt
 Som mit Levnet vilde korte,
 Jeg dem alle overvandt.

3. Ach! min Siæl, fremstil dig nu,
 Gjør at alle Bloode-Draaber
 Varmis op og at du raaber
 Af dit fulde Hiert' og Hu:
 Halleluja! ævig Ære
 Være dig Treenig GUD,
 Som paa Hænder vilde bære
 Mig fra Mørkets Hærskab ud.

4. Give Gud jeg kunde saa
 Dagen i din Frygt begynde,
 At jeg ikke skulde synde
 Og paa Snuble-steenen gaa,
 Ach! at JEsus vild' oprinde
 Over mig som Sool og Skiold,
 At jeg kunde overvinde
 Kiød og Blood og Satans Vold.

5. Mine Veye jeg ey kand,
 Som jeg gierne vilde, kiende,
 Du, o Gud kandst ene vende
 Min Fornuft og min Forstand,
 At jeg udi Spooret bliver
 Som dit Ord mig viser paa,
 Over hvor hen din Aand mig driver
 Jeg med Glæde did kand gaa.

6. Gid jeg Sathans Lyste-Drik
Hade maa som Gift og Galde,
Lad dog aldrig mig befale
Hans Løgnagtig Engle-Skik:
Lad mig aldrig tænke at plokke
Figen, blant hans Tjdsle-Frøe,
At hand mig saa skulde lokke
For et Æble til at Døe.
7. Skal og Satans Lemmer sig
Denne Dag mod mig bevæbne,
Lad da denne haarde Skæbne
Vendis, o min Gud, ved dig,
Fri mig ud fra Tungens svøbe
Og fra Moorde-mandens¹ Haand,
At min Food dog kand undløbe
Deris skiulte Snære-Baand.
8. Ald denne Gierning, Drift og Daad,
Som min haand i dag skal giøre,
Gid jeg hende aldrig røre
Uden din Aands Kraft og Raad:
Thi forgævis skal jeg svede,
Og Arbeyde uden Frukt,
Om din Aand er ey tilrede,
Og din Hielp er udelukt.
9. Mine korte Dag' og Aar,
Lykke, velfærdt Gods og ære,
Hvordan de skal lodnet² være,
Det udi din Ville staa:
Giv mig kun hvad dig behager
Bland du selv mit Levnets Skaal,
Ey som det min gane smager,
Mens saa som det er dit Taal.
10. Lad din Lyvse-Stage staa,
Og din Ære sig udbrede,
Gud, du selv til Lyvset lede
Dem som end i Mørke gaa,
Dine Hyrder du bemande
Som skal vogte dine Faar,
At de frit mod Ulven stande
Som din Hiord fast eftertraar.

---

¹ *Moordemand*: morder

² *Lodnet være*: tildelt

11. Gid vor KONGIS Arve-stool
 Maatte ævig, ævig være,
 Seyer, Salighed og Ære
 Blive ham som Middags Sool,
 Gjør den gandske Konge-Stamme
 Høy-velsigned i dit Naun,
 Giv hans Raad Forstand at ramme
 Ære din og Rigets gaun.
12. Vore Landemærker staa
 Mured om med fred og leyde³,
 Hunger, hastig Død og Feyde
 Bryde ey med Vold der paa!
 Land og Vand velsignet blive,
 Fædmed⁴ af Guds Vogne-Spoor,
 Alt Nødtørftig Grøde give
 Mens vi leve skal paa Joord.
13. HERre, glem og ikke mig
 Din Velsignelse at sende
 Og alt Got til mig at vende
 Som min Troo den er til dig:
 Lad dit Ansigt med mig vandre
 Fæst du self min svage Food,
 Lad ey Synden mig forandre,
 Og omvelte i mit Blood.
14. Lær mig ved hvert Klokke-Slæt,
 Denne Dag forbedret blive,
 Saa mit Hierte, her i Live,
 Bliver ey til Verden sæt:
 Men at jeg mig kand erindre,
 Hvor min Tid dend nipper af,
 Og hver Tjme bliver mindre,
 Til jeg seyner i min Grav.
15. O min Gud, du hielp mig da,
 Naar mit Levnets Maal har ende,
 Og mit Hiul ey meer vil rende,
 Men mit Aag skal spendis fra!
 Lad da uden Tiid og dage,
 Mig dit Æris Ansigt see!
 Synd og Sorrig, Vee og Klage
 Rodne med min Joorde-Blee.

---

³ leyde: sikkerhed

⁴ Fædmed: gjort frugtbar